

רע"פ 2862/15 - אסף לאופר, המבקש ברע"פ 1150/16, אייל אבולפיה נגד עיריית תל אביב-יפו

בית המשפט העליון

רע"פ 2862/15

רע"פ 1150/16

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט א' שהם

המבקש ברע"פ 2862/15: אסף לאופר
המבקש ברע"פ 1150/16: אייל אבולפיה

נ ג ד

המשיבה: עיריית תל אביב-יפו

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב (השופט צ' גורפינקל) בעפ"א
61964-02-15 מיום 24.3.15; בקשת רשות ערעור על
פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב (השופט ב'
שגיא) בעפ"א 61235-06-15 מיום 24.3.15

תאריך הישיבה: ט' בסיון התשע"ו (15.6.16)

בשם המבקשים: עו"ד אייל אבולפיה

בשם המשיבה: עו"ד נעמה בנצקי; עו"ד שלי וייל

החלטה

עמוד 1

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. בקשות רשות ערעור אלה מעלות שאלה של פרשנות תמרורים בתל-אביב לעניין אכיפה. התמרור האחד עניינו שלט "אין עצירה" תקני שמתחתיו שלט נוסף האומר:

"אסורה הכניסה והחניה ברחבת הכיכר

פרט לפריקה וטעינה

בימי א'-ה' מ- 08:00 עד 15:00

בימי ו' וערבי חג מ-08:00 עד 13:00

רכב חונה יגרר".

התמרור השני אף הוא מתחת לשלט "אין עצירה" תקני, ולשונו כלהלן:

"18 מטר

פרט להעלאת והורדת נוסעים

בימי א' עד ו' מ-07:30 עד 08:30

ומ-13:00 עד 17:00 בלבד".

ב. בשתי הפרשות העלו המבקשים טענה בדבר אי בהירות התמרור ונדחו על-ידי בית המשפט לעניינים מקומיים ובית המשפט המחוזי, בין השאר בהסתמך על רע"פ 2385/14 שטיגליץ נ' מדינת ישראל (2014) מפי השופט שהם. הטענה בבקשות היא אי בהירות התמרורים, היוצרת אפשרות לפרשם באופן הפוך מכוונת העיריה, שעליה אין חולק כשלעצמה. ברע"פ 1150/16 מועלית גם טענה של אכיפה בררנית, כיון שניידת משטרה במספר אדום חנתה במקום ולא נאכף כלפיה. חברי השופט שהם העבירו את הבקשות להרכב, כדי להשיג בהירות ראויה.

ג. העיריה משיבה, כי לשיטתה התמרורים ברורים בהחלט, ואשר למשטרה, לגישת העיריה נחלקת המדיניות לשלושה סוגים לפי סיווג רכבי המשטרה: כלפי ניידת בעלת מספר אדום (יחד עם צפרור ("צ'קלקה")) אין אכיפה כיון שהפקח אינו יכול לקבוע אם היא בתפקיד אם לא; לגבי רכב משטרה לבן בעל מספר אדום ישנה אכיפה למעט בחניה בכחול לבן; ולגבי רכב משטרה בעל מספר אזרחי צהוב נעשית אכיפה רגילה, ויש נוהל (או "טיוטת נוהל פעילה") לגבי בדיקת טענה כזו או אחרת.

ד. לאחר העיון איננו רואים מקום ליתן רשות ערעור, תוך ההערות הבאות, ועם זאת מוסיפים אנו מלה טובה למבקשים על העלאת הנושא, ויראו את הקנס שהושת כתרומה לציבור. יש לדעתנו מקום כי העיריה תשוב ותיתן דעתה לתמרורים הללו ושכמותם ולניסוחם, כדי להקל על הבאים בשערי העיר, כך שהכתוב יהא בהיר עד תום לכולי עלמא, וכדי שכל שהיא אוכפת - יהא הדבר ללא עוררין. באשר לתמרור הראשון שהובא מעלה, שבסיסו בתמרור "אין עצירה" אף כי איסור העצירה אינו נזכר בתמרור נושא הבקשה, ניתן היה לפתור את הנושא בפשטות על-ידי - למשל - ניסוח כמו

עמוד 2

"הכניסה, העצירה והחניה ברחבת הכיכר אסורות. חריג: פריקה וטעינה בימים...". באשר לתמרור השני, ניתן היה לומר בפשטות "האיסור הוא ב-18 המטרים הבאים. הוא אינו חל לגבי העלאת והורדת נוסעים בימים....".

ה. באשר למשטרה, ארגון חיוני של ביטחון ואכיפה, הכלל הגדול צריך להיות שפעולה מבצעית של המשטרה (כאמור גם בתקנה 94 לתקנות התעבורה) מוחרגת ומאפשרת חופש פעולה ראוי. לעומת זאת לגבי כל חניה לצרכים פרטיים המשטרה היא ככל האדם, ודבר זה חשוב הן משפטית הן חינוכית; מבקשים אנו "משטרה בגובה העיניים", ומראית העין אין כמותה בהקשר זה, לכן ככל שמדובר בניידת מבצעית - מובנת אי אכיפה כשהדין מתיר, אך צריכות להיות הוראות פנימיות ברורות שלפיהן שוטרי ניידת יחננו באופן שאינו תואם את התמרור רק במסגרת מילוי התפקיד ולא מעבר לו. אשר למכוניות שאינן ניידות החונות בכחול לבן, גם אם הן בשלט זיהוי אדום, אין סיבה ככלל שלא לאכוף, בהתאם לנסיבות, וודאי כך מקל וחומר לגבי מכוניות בשלט זיהוי צהוב. כמובן בדיעבד ניתן לבדוק אם היתה מטרה מוצדקת לחניה שלא כדין.

ו. בנתון לאמור איננו נעתרים לבקשות.

ניתן היום, ט' בסיון התשע"ו (15.6.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה